

til Hjælp til arbejdsløse. Et værdifuldt Supplement til denne Statistik foreligger i en Række Udtalelser, der af Repræsentanter for forskellige Arbejderorganisationer ere fremsatte i Slutningen af Aaret 1903 overfor et af Københavns Borgerrepræsentanter nedsat Udvalg angaaende Understøttelse til trængende udenfor Fattigvæsenet. En Gengivelse af disse Udtalelser er, efter indhentet Tilladelse fra Formanden for Københavns Borgerrepræsentanter, vedhæftet nærværende Betænkning som Bilag III. Yderligere have d'Hrr. Borgerrepræsentant, Medlem af Arbejderforsikrings-Raadet, Blikkenslager Gustavsen, Forretningsfører Bergenholz og Direktør, Medlem af Arbejderforsikrings-Raadet, cand. polyt. Helweg, efter Indbydelse fra Kommissionen, — sidstnævnte nærmest som Repræsentant for Arbejdsgiverne —, i Marts Maaned 1904 givet Møde for samme og udtalt deres Anskuelse med Hensyn til Betimeligheden af, at der af det Offentlige ydes Støtte til Arbejdsløshedskasser. Disse Udtalelser foreligge gængs i Bilag IV.

Af de statistiske Oplysninger om Fagforeningernes Bestemmelser med Hensyn til Hjælp til arbejdsløse, Bilag II, fremgaar det, at 62 af de Fagorganisationer, fra hvilke Oplysninger forefindes, yde Understøttelse til arbejdsløse Medlemmer. Samtlige de Arbejderrepræsentanter, der have udtalt sig om Spørgsmaalet overfor det ovennævnte Udvalg af Københavns Borgerrepræsentanter, samstemme imidlertid i, at Arbejderne ikke ved egen Hjælp kunne magte at løse den Opgave, at skabe en effektiv Forsikring mod Følger af Arbejdsløshed. Selv for de Organisationers Vedkommende, der vistnok ere naaede videst i denne Henseende — Smede- og Maskinarbejderforbundet samt Typografernes Hjelpekasse — erkendes det, at der tiltrænges yderligere Foranstaltninger for virksomt at kunne raade Bød paa Følgerne af Arbejdsløshed. I særlig Grad maa dette naturligvis gælde for de Arbejdere, der ere daarligst stillede af alle, de ikke-faglærte Arbejdsmænd. Formanden for „Arbejdsmændenes Forbund i København“ har udtalt, at det for Arbejdsmændene er ganske umuligt — endog blot tilnærmelsesvis — at løse den her omhandlede Opgave ved egen Hjælp; Mulighed herfor vil kun kunne tilvejebringes ved Hjælp udefra.

Kommissionen har i særlig Grad haft sin Opmærksomhed fæstet paa at søge oplyst, om det tør befrygtes, at en Forsikring mod Arbejdsløshed vil blive misbrugt, eller om det maa antages, at der vil kunne føres en tilstrækkelig virksom Kontrol med, at de ydede Understøttelser mod Følger af Arbejdsløshed ville blive anvendte i Overensstemmelse med det tilsigtede Formaal. I denne Henseende synes der dog efter de foreliggende Udtalelser, ikke at kunne være Anledning til nogen begrundet Ængstelse, eftersom den indbyrdes Kontrol mellem Arbejderne formentlig maa anses for at have virket fyldestgørende. Kun for et enkelt Fags Vedkommende — Skræddernes — synes der paa dette Punkt at kunne være Grund til nogen Tvivl; Forklaringen vil dog formentlig kunne hentes derfra, at en ikke ringe Del af Fagets Udøvere ere Hjemmearbejdere.

At et Arbejdes sæsonmæssige Karakter ikke vil lægge Hindringer i Vejen for Organisationen af en Arbejdsløshedsforsikring, fremgaar særlig af de om Bygningssnedkerne og Murerne foreliggende Oplysninger. De Vanskeligheder, der frembyde sig ved Skræddernes Forsikring mod Arbejdsløshed, skyldes ikke Arbejdets sæsonmæssige Karakter men — som ovenfor anført — Anvendelse af Hjemmearbejdere.

Med Ønsket om Bidrag af det Offentlige til Tilvejebringelsen af en effektiv Forsikring mod Følger af Arbejdsløshed, er der ikke forbunden nogen partipolitisk Interesse; dette fremgaar af Forretningsfører Bergenholz' Udtalelse i Bilag IV, idet han udtrykkeligt erklærer og fremfører sin Begrundelse af, at Arbejdsløshedskasserne ikke bør begrænses til Fagorganisationernes Medlemmer. Forsaavidt Borgerrepræsentant Gustavsen er af en afvigende Opfattelse, synes det at bero paa, at han ikke kan gøre sig fortrolig med Tanken om, at en effektiv Arbejdsløshedsfor-